

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

resurrectionē eo loci pducit, oportuit eū vtriq; vidisse chris-
 tū corporaliter & psonaliter, Præter hæc & locutū ei multa **Act. ix. et, xxij,**
 Christū fuisse, palā est ex actis, tam, ix, ca. q̄. xxij, Sed & bar **Actuum, ix,**
 nabas actor, ix, narrauit apostolis, quō Paulus in via vidis-
 set dñm, & q̄ locutus esset ei. Q; si Paulus in via Christum
 viderit corpaliter, & audierit ad se loquentē, quid prohibet **Actuum, ix,)**
 quo minus & idē contigisset Petro? Nā sicut in actis tradit,
 q̄ quū Paulus viso circūfulgurante lumine collapsus est in
 terrā, audiuit vocē dicentem sibi, Saul Saul quid me psequeris
 clamauit, Q; uis es dñe? Cui dñs, Ego sum Iesus, quē tu
 persequeris, Durū est tibi contra stimulos calcitrare, Et pau-
 lus tremens ac stupens, ait, Dñe, quid me vis facere? Subie-
 cit Christus, Surge & ingredere ciuitatē, & dicetur tibi qd
 te oporteat facere, Quid huic colloquio dissimile refertur
 in historia Petri, Quāobrem vt vera fuit historia q̄ de Pau-
 lo loquitur, ita & vera potuit esse quæ refertur de Petro,
 Nā vtriq; tam Petro, q̄ Paulo, Christus corpaliter adeo p-
 pinquus fuit, vt videri potuit ab vtroq; piter & audiri, Cæ-
 terū hui⁹ historie de Petro nec vnice⁹ testis est, sed pleriq; sub **Eusebius,**
Linus,
Aegesippus,
Ambrosius,
 scribunt eidem & nominatim Eusebius, Linus, Aegesipp⁹,
 Ambrosius, Sed ista, quæ iam respōdimus abūde satis deſci-
 unt aduersarium.

CAVILLVS SEXTVS.

Marcus euāgelista Petri discipulus, a pceptore admo-
 nitus Romæ scripsit Euangeliū. Qd' petrus dū audiuit,
 & approbauit, ecclesie ad legendū autoritate sua ædidit,
 vt & Clemēs libro informationū scripsit, & Hieronym⁹
 de viris illustrib⁹ meminuit, De quo Petrus in epistola sua
 loquitur, Salutatur vos Marcus filius meus, qui post cōscrip-
 tū tandē Euangeliū Aegyptū prexit, & primus Alexan-
 driæ Christū annuncians, illis ecclesiā constituit, exantla-
 risq; laboribus, Neroniani imperij anno octauo vita fun-
 ctus est, De cuius conuersatione apud Alexandriā, Philo-
 quoc; Iudæus librum concinnauit.

RESPONSIO.

Qui dementi adscribunt libri, minus est tutum eis
credere, qm̄ eorū quidā supposititij sunt, ac falso Clemēti
adscripti, quidā v̄o magna ex parte deprauati, ac errorib⁹
infecti, vt iā antea probauim⁹. Itaq; sciendū q̄ in noui tes-
tamenti libris, duos Marci cognomine fuisse insignitos
inuenimus, quorū prior dicebatur Ioānes Marcus. Et de
hoc legi actū. xiiij. Q̄ Paulo cū Barnaba Antiochiā
inter pphetas, & Christi nois doctores exeunte, posteaq;
visum est spūsancto, vt ad opus ministerij segregarentur,
seniores impositis sup eos manib⁹ in ministerium eos con-
firmarunt. Qui profecti in Seleutiam, venerunt tādē
in Cyprū insulā, & Salaminā eiusdē insule urbē Christum
p̄ Synagogas annūciantes, quibus erat adiūctus & hic Io-
annes, qui cognominabat Marcus, nō reprobis quidem
ministerio. Postquāāt puenerunt Paphū urbē in Cypro
insula sitam, & inde nauigare vellent Pamphiliā, iā dictus
Ioānes Marcus renuit proficisci cū eis, sed ecōuerso rediit
Hierosolymā, & post hac Antiochiā. Quo ascenditib⁹
post aliqua tpm̄ interualla Paulo & Barnaba, & aliquantū
diū Christū illis docentib⁹, dixit ad Barnabam Paulus, re-
uertentes visitemus fratres p̄ vniuersas ciuitates, in quib⁹
bus prædicauimus verbum dñi, quō se habeant, Act. xv.
Barnabas vero secū volebat assumere & Ioannē cognom-
mento Marcū, qui pridem iam ab eis descuerat, sed Paulus
hunc rogatū habuit, ne id faceret, eo q̄ non cōueniat
eū deinceps in munus euangelicum reassumi, q̄ antea ab
eis defecerat. Et p̄gentes Pamphiliā relinquens, discessit
Hierosolymā. Et hinc orta est inter eos dissentio, ita vt al-
terutrū separarentur. Nā Barnabas assumpto Marco per-
rexit Cyprum, & Paulus electo Sylā recepit se in Syriam
& Ciliciā. Qui quidem Marcus, Barnaba ob nomē Chri-
sti in Cypro impijssime trucidato, q̄ Aegyptum tandem
iter occupauerit, nemo it inficias, cū Philo magni nomi-
nis scriptor in Alexandria vrbe Aegypti prope ostium Ni-
li sita, Christi nomen ipsum annūciasse prodat. Et Pet⁹
ex Chayro, hoc est Babylone, quam Stephanus & Pto-
meus in Aegypto sitam esse tradunt, epistolā scribens ip-

sius meminit, Salutat vos inquit, Marcus filius meus.
Credibile est enim hunc Marcū Petro familiarem fuisse,
cū Alexandria nō procul a Chayro distet, Et de hoc Mar-
co multa figmenta reperiunt, Primū q̄ dum crediderit in
Christū amputasset sibi pollicem, vt sacerdotio reprob-
efficeretur, deinde q̄ Romæ scripserit euangeliū ad vo-
ta Petri, quod p̄tinus falsum est, Nuspiam enim hūc Mar-
cū p̄inde vt nec Petrū in libris Canonicis Romæ aliq̄n fur-
isse inuenimus, Et scriptorū varietas mendaciū hoc decla-
rat, Hieronymus enim Clemētis autoritate scribit, mar-
cum rogatū a fratribus Christi Euangeliū scripsisse. Alij
vero, quorū e numero & Platina nō ignobilis est historicus
tradūt q̄ Petrus Romanorū p̄æbus motus, Marco qui
ad hāc rem videbatur idoneus, Euangelij cōscribendū ne-
gociū iniunxerit, quē oēs velut ex composito, octauo an-
no Neronis obiisse, Alexandriae sepultū fuisse scribūt.
Verū enimvero hos decepit eorū indiscretio. Nō em̄ aliū
Marcū inter apostolorū discipulos fuisse crediderant, &
ideo quicquid de vtroq̄ legitur, ad vnū falso retulerunt.
Alter nāq̄ fuerat Marcus, noie Aristarchus, qui coopera-
tor, & discipulus fuerat Pauli, de quo ipse in priori capti-
uitate sua, qua biennio Romæ a Nerone detinebatur, ad
Philemonē scribens mentionē facit, Salutant te Marcus
Aristarchus, Demas, & Lucas adiutores mei, Deniq̄ vbi
iam secundo in manus deuenit Neronis, & ingrauel-
cente ætate, ac laboribus confectus diē obitus accelelare
videns, Timotheoq̄ e carcere scribens, eiusdem Marci ite-
rū meminit, festina ad me venire cito, Lucas em̄ mecū so-
lus est, Marcū itaq̄ assume, & adduc tecū, est enim mihi
utilis in ministerio, penulā, quā reliqui Troac̄e apud Car-
pū, veniens affer tecum, & libros, maxime autē & mēbra-
nas, Quod Iacobus ille Stapulensis nō oim deterrimus,
apostolicus interpretas, pulcherrime exponit ingens, Lucā
secū habebat Apostolus, Marcū autem mandat obnixe, &
membranas quæ apud Carpū erant deferri, Sed ad quid
nā? nisi vt Lucæ & Marco, electis a spiritu sancto diuinis
scribis, eas relinqueret ad reponēdū sanctū Euangelium.

Quid apertius his verbis dici poterat, quam quod Marcus Aristarchus, & non Ioannes Narcus sacrum Euangelium cōscripserit. qui facile Neronis imperij annos superavit, cum apostolus circiter tredecimum eiusdem imperij annum, epistolam hanc scribens, eū sibi a Timotheo adduci postulat. Neque idē, ne quem id moretur, Aristarchus & Ioannes apud Hebræos sonat, Aristarchus enim perinde Hebræis significat, ac si dicas suscitās coronā, Ioānes vero gratia dñi. Ex his euidentissime patet, fabulā esse quod de Petro, & Marco quidā scriptitant.

RESPONSIO.

Summa totius huius proluxæ responsionis in hoc consistit, quod duo fuerint, quorum uterque dicitur sit Marcus, alter Ioannes Marcus, de quo sæpe in Actis fit mentio. Alter Marcus Aristarchus, cuius & meminit Paulus in Epistola ad Philomenem dicens. Marcus aristarchus, demas, Lucas, adiutores mei. Et hūc Marcum Aristarchum aduersarius asserit euangelium scripsisse, non illum Ioānem Marcum. Cuius rei in partem, & fabrum citat testem. Sed nos hic primū ostendemus, neminem in sacris literis vocatū Marcum Aristarchum, nō eum saltem, cuius Paulus ad Philomenem meminit. Nam in ea epistola prorsus ali⁹ est, quē Paul⁹ Marcum vocat, & quem Aristarchum. Quod & ita fiet dilucidum, Eodem ipso tempore, quo scripsit ad Philemonē Paulus, scripsit & ad Colossenses, quod & supra docuimus ex Hieronimo. Nam & si Tychicus ad has perferēdas missus fuerit a Paulo, missus tamen fuit cum Onesimo, qui & alias pertulit ad Philemonē. Sic enim Paulus ad Colossenses testatur, de Tychico locutus. Quem, inquit, misi ad vos in hoc ipsum, ut cognoscat quid agatis, & cōsoleretur corda vestra, vna cum Onesimo fido ac dilecto fratre, qui **Hieronimus.** ex vobis, hoc est, qui vestras est, nempe Colossenses, ut erāt illi. Propter quod & Hieronimus subinfert. Ratio, inquit, ipsa & ordo deducit, quod & Philemo quoque Colossenses sit, & eo tempore cōmunē & onuem ecclesiam Onesimus epi